

Av innholdet:



Lars Inge
Magerøy:
Ansatte og
frivillige

s. 2

Halvard
Waade:
Visst trenger vi
kirke på
Flateby!



s. 3



Nytt
misjonsprosjekt
i Mari

s. 4

Møte med
Berit Strand,
Flateby



s. 5



I trofast
tjeneste

s. 6

Rune og
konfirmantene



s. 11



Rolige dager

s. 8

36.000 kroner til fasteaksjonen



Klar til innsats. Fra v.: Nina Sofie Gystad, Anne Marie Hovland Aschm,
kapellan Anette Nylønder og Martin Snellingen

Været var perfekt for en dør-til-dør aksjon da 91 konfirmanter på Flateby, i Kirkebygda og Ytre Enebakk dro ut for å samle inn penger til årets fasteaksjon. Vi var til stede i Mari kirke, og kunne konstatere at det var en velinformert og optimistisk gjeng som dro av gårde. Og det hadde de jammen grunn til! 36.076 kroner ble samlet inn i løpet av de to og en halv timene det tok å besøke alle husstandene i bygda. Vel tilbake i kirka vant det saft og kaker, og diplom for vel utført jobb, og konfirmantene kunne fortelle at de aller fleste hadde tatt godt imot dem.

Kirkens nødhjelps fasteaksjon 2007 –Forglemmegei, hadde fokus på mennesker i humanitære kriser som verden overser. Til sammen finnes det 35,7 millioner flyktninger og internt fordrevne i verden i dag. Noen av disse søker beskyttelse i flyktningleire fordi hjemstedet er for utrygt. Andre bor i områder hvor naturkatastrofer stadig oftere rammer på grunn av klimaendringer. Forglemmegei - faste-

aksjonen 2007 valgte å ha et spesielt fokus på konflikten i Burma og i Darfur i Sudan.

Vi stilte tre av konfirmantene i Mari følgende spørsmål:

1 Vet dere hva det er dere skal samle inn penger til i dag?

2 Har dere snakket mye under forberedelsene om hva pengene skal brukes til?

3 Kan du gi noen eksempler?

Nina Sofie Gystad og Anne Marie Hovland Aschim:

1 Vi skal samle inn penger til fasteaksjonen Forglemmegei.

2 Det har vi. Pengene skal gå til folk i glemte land, folk vi vanligvis ikke tenker på og som har det dårlig.

Fortsettelse s. 11

Ansatte og frivillige



Kirkens stab har vært på en kort studietur til Enebakks svenske vennskapskommune Hammarö. Det var inspirerende og tankevekkende. Vi ble imponert over mye av den kirkelige virksomheten i Hammarö. De driver et godt arbeid blant barn og konfirmanter, har et rikt kirke-

musikalsk liv, fine gudstjenester, og de har to vakre kirker og en velstelt kirkegård, for å nevne noe.

Hammarö er en forstad til Karlstad, med ca 14 500 innbyggere. Medlems-tallet i kirken ligger på 89 %, omtrent som hos oss. Den kirkelige bemanning er betydelig høyere i Hammarö enn i Enebakk. Det gjenspeiler en forskjell mellom folkekirken i Norge og tilsvarende kirker i andre nordiske land. Dette illustreres om vi ser på antall medlemmer pr. prestestilling. I Sverige er tallet 2000, i Danmark 2300 og i Norge 3800. I Enebakk er antall medlemmer pr. prest ca 4300.

Kirken i Norge – og i Enebakk – har få ansatte i forhold til de oppgaver som skal ivaretas. Særlig gjelder det opplæring og undervisning av barn og unge. Etter at kristendomsfaget for-

svant fra skolen, er denne oppgaven for kirken mye større enn før. Her må bemanningen styrkes!

Få ansatte gjør at kirken i vårt land er helt avhengig av frivillig innsats. Det er ikke bare en ulempe. Kirken er jo ikke bare de ansattes, men alle medlemmenes ansvar. Heldigvis er det mange frivillige som gjør en stor innsats, også her i Enebakk. Uten dem ville mye stoppet opp. Jeg håper enda flere vil melde seg til tjeneste. Særlig innenfor arbeidet blant barn og unge og diakonal tjeneste, er det stort behov for frivillige.

Så må vi samtidig arbeide for at det skal bli flere ansatte. En levende kirke forutsetter et godt samspill mellom ansatte og frivillige medarbeidere.

Lars Inge Magerøy



Biskopen til Oscarsborg andre pinsedag

Biskopen i Borg, Helga Haugland Byfuglien, blir med som taler under gudstjenesten på Oscarsborg festning andre pinsedag. Gudstjenesten foregår i borggården, som har plass til omkring 1500 mennesker, og har en helt spesiell akustikk. Dette er en festgudstjeneste for hele Follo, med deltagelse fra de forskjellige sokn. Kapellan Anette Nylænder er med i komiteen for gudstjenesten, som starter kl. 12.00. For øvrig viser vi til omtale i forrige nummer.

Prisverdig initiativ!



Thea Julie Thorshov og Marte Julie Sætra representerte klasse 9 A på Enebakk ungdomsskole da pengene til misjonsprosjektet ble overlevert til sokneprest Lars Inge Magerøy.

Menighetsblad for Enebakk og Mari

Redaktør Lars Inge Magerøy

Adresse: Menighetskontoret, Ignaveien 4, 1912 Enebakk

Telefon: 64 92 71 41, Telefaks 64 92 72 13

Giro kto. 0530.31.33188

Redaksjonsutvalg: Lars Inge Magerøy, Enebakk, Ivar Ola Opheim, Flateby, Aslaug Tidemann, Ytre Enebakk, Are Seierstad, Enebakk

Fredag 27. april dukket to elever fra klasse 9 A fra Enebakk ungdomsskole opp på menighetskontoret. Klassen har på eget initiativ samlet inn penger ved å pante flasker. Pengene skal gå til Norsk misjon i Østs arbeid i søppelbyen i Kairo.

HVOR MYE MÅ MAN TRO?

Hvor mye må man tro for å være en kristen?

Hvor mye kan man tvile og likevel være en kristen?

Problemet med å si at man er kristen er at man lett blir satt i bås med en bestemt type mennesker som man ikke tenker at man hører hjemme i. Man må forstå det meste og forsvare mye. Å være kristen er ganske belastet, tenker jeg.

Opprinnelig ble ikke menneskene rundt Jesus kalt kristne, de var disipler. Ordet disippel ble ikke brukt lenge, så det oppleves som et gammelt eller veldig høytidelig ord. Hvis jeg ble spurt om jeg var en disippel av Jesus vet jeg ikke sikkert hva jeg ville svare. En disippel og en troende må være en og samme sak, kanskje.

Hvordan var det å være disippel rundt Jesus? Når ble disiplene kristne?

Hvis man leser tekstene som er skrevet om Jesus med det spørsmålet i hodet, blir det ganske spennende.

Det er tydelig at de tolv guttene vi hører om, og antagelig minst like mange jenter, var veldig begeistret for Jesus. De forstod at han hadde noe de ville ha tak i. Men de forstod ikke hvem han var, i starten. De ble bare med ham.

Jeg leser om noen som var frampå og tydelige, og andre som var mer tilbaketrukket og reserverte. Jeg leser ingen steder at Jesus sjekker ut vennene sine og spør: "Har du skjønt det? Tror du på alt jeg sier?" Nei jeg må lese ganske lenge før jeg finner at han spør: "hvem sier dere at jeg er?" Kanskje har de vært sammen dag og natt i et og et halvt år før det skjer. Da er det en av dem som sier at han tror Jesus er Guds sønn.

Men jeg tenker meg at det var noen som ikke sa så mye, som betraktet det hele med en grublende, litt skeptisk mine. Jeg tenker meg at Tomas var slik. Han var også begeistret for Jesus, men på en roligere måte en Peter. Han gikk litt i utkanten av flokken og grublet mye. Det var mye som ikke stemte. Det var vanskelig å forstå. Jesus snakket om Gud som far, trøstet, gjorde syke friske, behandlet unger og jenter på samme måte som menn. Han til og med skjelte ut de religiøse lederne. Tomas var med å samle inn store kurver med mat etter at Jesus hadde delt ut noen små fisker og litt brød til flere hundre mennesker. Han gikk rundt med kurven og undret seg

Etter at de hadde vært sammen i tre år, begynner Jesus å snakke om at han skulle dø. Det blir helt umulig å for-

stå. Da det skjer, mister Tomas helt fatningen. Han stikker av som alle de andre. Alt rakner for ham.

Etter noen dager nådde ryktene ham også. Noen hadde sett Jesus. Tomas nærmet seg disippelgjengen og hørte at det var Peter som påstod at han hadde sett ham. Da var det ikke mye å stole på. Peter overdrev alltid. Så var det noen jenter som mente de hadde sett ham. Det var heller ikke noe å tro på. Jenter var ikke til å stole på, det visste alle. Selv da alle de gamle vennene hans sa de hadde sett Jesus, trodde han ikke på dem.

Da må du være veldig sikker på at det ikke er sant. Ti av de beste vennene dine kan bekrefte hverandres historie og du tror ikke på dem.

Så kom Jesus til Tomas, og Tomas trodde,

Det tok tre år og ganske harde fakta før han trodde.

Hvor mye må man tro og hvor mye kan man tvile?

Kanskje en disippel/kristen er en som prøver å være ærlig, som spør, graver og søker og som er fascinert av Jesus.

Wenche Andersen

Visst trenger vi kirke på Flateby!

Kirkeministeren vil ikke lenger at den norske kirkes lære skal grunnlovfestes som statens offisielle religion. Men han vil gjerne ha fortsatt diktatorisk makt til å utnevne kirkens øverste ledere. Det må vi vel kalle demokrati av "øverste klasse!"

Den kristne formålsparagrafen vil snart bli fjernet fra skolen. Det er svært mange som vil ha den helt fjernet fra barnehagene også. Et forslag er fremmet fra et medlem i Høyres programkomité om at dersom Norge ikke lenger skal ha en offisiell statsreligion, så må helligdagene, som følger denne, også oppheves som offentlige helligdager. Resonnementet holder faktisk vann!

Og hva betyr så ovenstående - for eksempel for Enebakks og spesielt for Flatebys befolkning - dersom det blir gjennomført? Etter min mening betyr det at da må menighetene kompensere for den offisielle avkristningen. Skal vi bevare et kristent miljø og ta vare på vår tusenårige kulturelle bakgrunn trenger vi tjenlige kirkebygg mer enn noen gang.

Men vi må vel prioritere? Ja, det heter så, og det er våre folkevalgte som har påtatt seg den oppgaven. Men er det ikke slik at det alltid dukker opp nye prosjekter som kan prioriteres foran alt annet? Og da kan vi vel aldri få kirke på Flateby? - Nei, slik kan det ikke være. Tidligere vedtak med påfølgende og stadig nye utsettelse kan ikke fortsette i det uendelige. Det går nemlig an å gjennomføre flere

oppgaver samtidig. Og ventetiden har i sannhet vært lang nok!

En annen ting er at den kommunale økonomien aldri kan forventes å bli bedre enn den er nå - så å vente på bedre tider er ikke aktuelt. Arbeidsløsheten er nesten historisk lav, skatteinngangen økende, og den gode tiden forventes i følge ekspertene å fortsette en god stund enda. Det kan derfor ikke være aktuell politikk å vente lenger. Forprosjektet for kirke på Flateby venter bare på kommunalt vedtak om finansiering. Og vedtaket må komme i forbindelse med budsjettet for 2008. Dette må være et legitimt krav til politikerne i Enebakk.

Med vennlig hilsen

Halvard Waade

Nytt misjonsprosjekt i Mari – Skal hjelpe unge kristne jenter i Egypt

*Mari menighet har vedtatt et nytt misjonsprosjekt.
Denne gangen blant unge koptiske jenter i Egypt.*



I ørkenen mellom Alexandria og Kairo har Biskop Thomas i den koptiske kirken bygget opp retreatsenteret Anafora ved hjelp av innsamlede midler og gaver. Dit kommer folk fra hele verden og får undervisning, hvile og meditasjon. I dette senteret har biskopen også etablert et opplæringstilbud for unge kristne jenter fra landsbygda.

På "rekognosering"

– Vår link til dette prosjektet er Norsk Misjon i Øst, forteller Nina Onstad. – Gjennom sokneprest Lars Inge Magerøy fikk vi høre om tiltaket. Jeg hadde tenkt mye på å gjøre noe i Egypt. Det er såpass nært at det er lettere å følge opp enn et prosjekt i fjernere strøk som for eksempel Bangkok. Det tar kort tid å reise dit, og det er stadig folk fra Egypt her. Biskop Thomas som er ansvarlig for det prosjektet vi skal støtte, har vært her mange ganger. Så da Norsk Misjon i Øst arrangerte tur til Egypt i fjor høst, ble Randi Tangvik og jeg med for å få se nærmere på senteret hvor prosjektet er lokalisert, og lære mer om det. Vi reiste sammen med en gruppe på 30 stykker. Vi hadde en egen prest og leder som guidet og introduserte oss på reisen, en fantastisk tur som også rommet undervisning og hvile på senteret, sightseeing, og besøk ved andre prosjekter som Norsk Misjon i Øst støtter.

Maris nye misjonsprosjekt

Biskop Thomas' prosjekt på Anafora, som vi nå skal støtte, er et tilbud til unge koptiske jenter fra fattige kår på landsbygda. Som del av en kristen minoritet får de ikke utdanning og arbeid. I stedet blir de gående og vente på å bli gift. På senteret skal de lære selvspekt, lære å argumentere for ikke å bli giftet bort alt for tidlig, og få hjelp til inntekt og arbeid. Etter en ukes introduksjonskurs hvor gudstjenester og bønn også er en viktig del, reiser de hjem for å finne ut hva de kan tjene på, for eksempel en ku som gir melk eller en ovn hvor de kan bake brød. Slikt kan vi hjelpe dem med å skaffe seg.

Prosjektet omfatter kull på 8–10 jenter om gangen og det koster 8000 kroner pr kull. Det dekker kurs, mat, opphold og oppfølging av den enkelte i tre måneder, samt investering i det de ønsker å tjene penger på. Mari menighet har vedtatt å støtte prosjektet i fire år med 16.000 kroner i året.

Søppelbyen og Stefanus-barna

– Under besøket i Kairo fikk vi også et innblikk i hvordan tusenvis av fattige lever i en bydel som kalles Søppelbyen, forteller Nina. De som bor der livnærer seg av søppel, sorterer ut det som kan selges videre, og forer opp grisene sine på matrester. Det er søppel over alt. Bydelen består av enkle murhus på 5–6 etasjer og trange gater. – Vi måtte ha politisk eskorte da vi skulle inn i dette området, forteller Nina. I Søppelbyen besøkte de et annet prosjekt som er støttet av Norsk Misjon i Øst, organisasjonen Stefanus-barna. Her driver Mamma Maggie – en egyptisk Mor Theresa – sentre med barnehage, skoleklasser, yrkesopplæring, legesenter og mødreveiledning. Sosialarbeidere har faste familier de besøker hver uke. Noen i gruppa fikk oppleve å være med på et slikt hjemmebesøk. (TV2 viser et portrettprogram om Mamma Maggie i mai).



Et møte med Berit Strand, Flateby

Berit Strand har fått troen inn med morsmelken, og har sittet i menighetsrådet. Nå er hun leder av Frivillighetsentralen.

Hun tar i mot oss i sin nye leilighet i Gjeddevannsveien, ikke så veldig langt fra der hun vokste opp.

- *Farsslekta kommer fra Finnhaugen, innafor Streifinn. Da jeg var fem år gammel flyttet vi dit. Farmor var blitt enke, og vi måtte hjelpe til på småbruket, forteller Berit.*

En helt annen verden

- Det var ikke vei fram dit. Om vintere brøytet tømmertransporten en vei, men en gang var det så mye snø, at mor sa at jeg måtte bli hjemme fra skolen. Det var langt å gå helt ned til Stranden, minnes Berit.

Alt som de trengte måtte bæres inn til småbruket. Moren tok seg av husarbeidet, og melkingen i fjøset. Faren tok utarbeidet, og jobbet også i veivesenet. Siden jobbet han på Strømmen mekaniske verksted.

Fin barndom

- Jeg hadde en fin barndom blant dyra, og jeg husker at vi turna på lestolpene. Hyllene i fjellet var lekestue. Der lekte jeg sammen med ei venninne som jeg vokste opp sammen med. Vi kom ofte for sent til skolen fordi vi lekte slik underveis, minnes Berit.

Det var ikke helt populært å komme for sent den gangen.

- Lærer Nina Olsen sa til oss at: "Det er vel ikke foreldrene deres som sender dere for sent, dere prater dere vel bort på veien!"

Ny sykkel

Berit var yngst i søskenflokket, men likevel fikk hun gleden av å få ny sykkel da hun skulle begynne i fjerde klasse på skolen.

- Jeg skulle sykle til søsteren min, og svogeren min skulle lære meg å sykle på høyre side av veien. Han sa at jeg skulle sykle på den siden av veien som bjella er, forteller Berit.



- Når jeg skal hjem, må jeg sykle på den siden som bremsen er, husker Berit at hun svarte svogeren sin.

Ferie hos tante i Oslo

- Jeg fikk dra på ferie til en tante i Oslo. Da kjørte jeg karusell på lekeplassen. Jeg hadde byvenninner. De var nok litt lenger framme enn jeg som kom fra landet, tror Berit.

Om sommeren badet de mye. Siden Gjeddevann lå så nære, ble det mye bading der.

- Vi svømte til alle holmer og skjær, og dykket og kjente hele vannet – både over og under vannet.

Søndagsskole og Yngres

- Fra jeg var liten gikk jeg på barne-misjonen på Bedehuset, og på søndagsskolen i tillegg. Da vi ble 11 – 12 år gamle, fikk vi begynne på "Yngres", som ble startet av Reidar Bergskaug. Han lyttet vi til da han fortalte om Jesus, husker Berit.

Ungdommene så fram til disse møtene.

- Det var vel fellesskapet vi følte, og den fine måten Reidar ledet oss på.

Berit husker at de sang mye, og en populær salme var "Han tek ikkje glansen av livet"

- Han sådde noe i oss da, som gikk på de tingene der, reflekterer Berit.

Foreldrene var pinsevenner

- Til jul var det juletreffester, og vi var mange som møtte opp på bedehuset da. Mor og far var kristne, de var pinsevenner. Jeg var personlig kristen til jeg var 16 år gammel. Da var det en del andre ting som også lokket.

Berit forteller at en del ting var mye strengere den gangen enn det er nå.

- Vi kunne ikke pynte oss og bruke leppestift. Ikke kunne vi gå på kino heller, den gangen var det jo ikke fjernsyn, forklarer Berit.

Hun og venninnen dro på kino til Lillestrøm.

- Etterpå følte vi at vi ikke kunne gå på bedehuset, og så sklei det litt ut. Så ble det jobb, og familie etter hvert. Da levde jeg ikke som før på bedehuset.

Frøene var sådd

I mange år, mens jeg var gift, bodde jeg i Rælingen.

- Jeg gikk og snakket med presten i Rælingen, og meldte meg inn i statskirken igjen. De frøene som ble sådd i barndommen, de lå der. Etter hvert begynte jeg å lengte tilbake til noe.

Berit ble etter hvert skilt, og hun flyttet tilbake til Flateby.

- Jeg fikk et brev med spørsmål om jeg ville sitte i menighetsrådet. Etter å ha tenkt meg grundig om, ble det veien å gå, forteller hun.

Berit satt i menighetsrådet i fire år, i perioden 2001 til 2005.

Fortsettelse på s. 14

I trofast tjeneste med sang i bagasjen

Han kan se tilbake på et rikt liv i Guds rikes tjeneste. Valget han tok som ung har han ikke angret på. Gjennom sin sang formidler han fortsatt tro og håp til sambygdingene. I fjor fylte Leif Fjeld 75 år. Da kom den vitale pensjonisten ut med CDen "Mot lysere tider".



Leif Fjeld vokste opp på Fjeld i Dalefjeringen. Allerede som barn var sang en del av livet på gården. Det var mye sang i hjemmet, forteller han. Som gårdsgutt satt han på traktoren og sang, men noe kor jeg kunne være med i, var det ikke i Enebakk på den tiden. Det var først da jeg kom til Diakonhjemmet at jeg ble med i en kvartett. Vi ble mye brukt i forskjellige sammenhenger rundt i Oslo og omegn, forteller Fjeld.

Som ungdommer flest grublet også Leif Fjeld på hva han skulle bruke livet sitt til. Han hadde et sterkt ønske om å hjelpe medmennesker. Et år på folkehøgskole kunne kanskje avklare noe. Det ble Haugetun folkehøgskole. – Der så jeg en dag en annonse: "Gjør tjeneste i Guds rike. Bli diakon!" – Ikke noe for meg, tenkte jeg, slo det fra meg, og glemte hele greia, forteller Fjeld. Så en dag fikk han tilsendt både opplysninger om, og søknadsskjema til Diakonhjemmet. – Jeg vet ikke hvem som hadde forårsaket at jeg fikk disse papirene, men hadde vel en mistanke om at det kunne være konfirmantpresten min, Leif Flørnes som gjorde tjeneste i Enebakk fra 1945-46. Da jeg fikk disse papirene tok jeg det som et kall. Jeg skulle begynne på Diakonhjemmet. Det måtte være en mening med det.

Tysklandsbrigaden

- Og til Diakonhjemmet kom du, men først etter en innsats i Tysklandsbrigaden?

- Det er riktig. Jeg ble anbefalt å avtjene verneplikten før jeg startet på diakonutdannelsen. Jeg ble innrullet i saniteten, og havnet i Tysklandsbrigaden på Norwegian Military Hospital i Schleswig. Oppholdet i Tyskland gjorde sterkt inntrykk. I Hamburg var det bare ruiner igjen. Vi kunne se tvers igjennom husene – de som det fortsatt var noe igjen av. Under oppholdet fikk jeg, som en av de få

tror jeg, hilst på general Eisenhower. Vi var på manøver i felten da vi ble samlet for å hilse på generalen. Jeg husker ikke hva han sa, men det var en spesiell opplevelse. Tjenestetiden ble forlenget i brigaden, og Fjeld søkte om permisjon for å kunne begynne på Diakonhjemmet hvor han hadde plass som ventet. Det ble avslag. Da gikk den unge sanitets soldaten til brigadepresten, og tingene ordnet seg.

Sangundervisning

- Sangen er, og har vært en stor del av livet ditt. Tenkte du aldri at det kunne ha vært en levevei?

-Da jeg var ferdig på Diakonhjemmet, gikk jeg på Konservatoriet et par år og sang med Morten Vatn. Han mente jeg kunne gå inn for sangen og satse bare på den. Men jeg valgte den tjenesten jeg følte meg kallet til, og så fikk jeg det andre i tillegg. For jeg har sunget over hele landet. Trygve Bjerkreim og Nils Trobe er mine favoritter, og begge er representert på CD-en min. Jeg ser det som en viktig del av liv og tjeneste å få synge. Håvard Oudenstad og jeg har samarbeidet i mange år. Det har vært konserter – allehelgengudstjenester, minnegudstjenester. Og så har jeg

sunget på månedssamlinger på Øgardstun helt siden 78, på 17.mai arrangementer, i begravelser, på sykehjemmet. Jeg er glad jeg valgte som jeg gjorde, å gå den veien jeg følte jeg ble ledet inn på. Jeg har fått bruke sangen i tjenesten, og det skal jeg fortsette med så lenge det går. Håper Torill og Håvard sier fra når det ikke lenger holder mål. Det er klart at det krever mer i dag enn tidligere. Men etter en times oppvarming i bilen er jeg klar.

Blå Kors

Leif Fjeld hadde størstedelen av sitt arbeidsliv i Blå Kors. I innpå 20 år, fra 57 – 76 var han i aktiv og utrettelig tjeneste for organisasjonen. Det begynte med et sangoppdrag på Blå Kors kafeen i Storgata. - To av kafegjestene overga seg til Gud den kvelden, forteller Fjeld. Men det skulle enda gå en tid før han ble en aktiv medarbeider i organisasjonen. Som nyutdannet diakon arbeidet jeg ett år som menighetsdiakon på Gjøvik. Så fikk jeg kall fra Blå Kors om å gå inn i stillingen som sosialkurator og bestyrerassistent på Eina, og takket ja til det. På Eina traff Leif sin Solveig, og en viktig del av livet startet. De giftet seg i 59. – Solveig var min trofaste medspiller og støtte i alle år. Uten den støtten Solveig og mine døtre har gitt meg, kunne jeg aldri ha stått i denne tjenesten så lenge, fastslår Fjeld. Støttegruppen fra familien er vokst. To flotte svigersønner er kommet til, og seks barnebarn i alderen 8 til 14 år.

Etter fire år på Eina, kalte landsstyret ham til sosialsekretær ved landskontoret i Oslo. Oppgaven var å koordinere og betjene alle Blå Kors institusjoner, både kurhjem og såkalte tilsynshjem. I 1967 kom nye utfordringer. Da ble han kalt til Trondheim til en kombinert stilling som bestyrer ved Blå Kors hjemmet på Lade, og kretssekretær for Trøndelag krets. Fire år senere kom det spørsmål om han kunne tenke seg å overta som generalsekretær i Blå Kors. Etter drøftinger med familien sa han ja til den nye

utfordringen, og så bar det tilbake til Østlandet med kone og to barn på 9 og 7 år. En jobb han hadde i seks år.

Diakonhjemmet

I 1976 ble Leif Fjeld headhuntet tilbake til Diakonhjemmet til stilling som lektor i kirke- og organisasjonskunnskap.

- Etter et langt arbeidsliv med diakonalt arbeid og ledelsesansvar innen rusomsorg, hva ville du gi av råd til en nyutdannet diakon i dag?

- Diakonutdanningen er annerledes i dag, med mer vekt på sosionomoppgaver og sykepleie. Dagens utdanning gjør studentene bedre rustet til å ivareta oppgaver blant folk med rusproblemer. Den gang var utdanning lagt opp for tjeneste i kirke og samfunn. Men dette dekker også å gå ut i sosialt arbeid. Komme enkeltmennesker i møte. Utdanningen i dag er veldig tilpasset det aspektet. Jeg synes kirken burde bruke diakonene mer i sin tjeneste og nye diakoner burde sikte seg inn mot menighetsarbeid. Jeg ser få framstøt for å legge til rette for



Leif Fjeld foran alteret i Enebakk kirke

menighetsdiakoni, og ønsker mer bevissthet på å sikte utdanningen inn mot menighetsarbeid. Et råd til nye diakoner: La den enkelte hjelpetrengende være i fokus for tjenesten.

Tjeneste i hjembygda

Etter arbeidsårene som lektor ved Diakonhjemmet, var Fjeld sosialsjef

i Enebakk i fire år, og så fulgte jobb som leder i Oslo menighetspleies fellesutvalg. Der fikk han ansvar for menighetssykepleien i Oslo. Dette arbeidet ble etter hvert overtatt av Oslo kommune. Fjeld var med på omorganiseringen. Han fikk også oppgaven med å starte opp med trygghetsalarmer, og var med på å etablere den første trygghetsentralen i Oslo. Det var 4.500 brukere av trygghetsalarmene og to team på vakt i sentralen døgnet rundt.

På hjemmebane har Fjeld i tillegg til å glede med sin sang, hatt verv som formann i Enebakk menighetsråd. Fra 1993 og tre fire år framover fungerte han som prest i hjembygda. Soknepresten var syk, og kapellanen i permisjon. Hans lange yrkeserfaring og kirkelige bakgrunn gjorde han i stand til å fungere som prest – uten teologisk embetseksamen.

- Det var fint å kunne avslutte yrkeskarrieren som prest i hjembygda, sier den spreke pensjonisten, som ennå har mye å gi til sine sambygdinger.

-rikke

Studietur til Hammarö

Kirkestaben i Enebakk har vært på studietur til vår svenske vennskapskommune Hammarö, for å se hvordan kirkenes arbeid drives der borte. Vi ble meget godt mottatt av våre svenske kolleger, under ledelse av kyrkoherde Jan-Evert Pettersson. Etter felles gudstjeneste og kaffe ble vi delt i grupper etter arbeidsfelt, hvor noen snakket om musikk, noen om administrasjon, en gruppe drøftet barne- og ungdomsarbeid og noen så på kirkegårdene.



750 år gamle Hammarö kirke



Jan-Erik, Madli, Elin og Toril i Hammarö.

Forholdet mellom kirke og stat er endret i Sverige siden år 2000. Kirkens medlemmer betaler nå en egen kirkeskatt. Dette har ført til en viss avskalling, men i Hammarö er oppslutningen om kirken fortsatt meget god. Kirken har også bra økonomi og mange ansatte. For oss var turen en positiv opplevelse, som ga nye impulser og nye bekjentskaper.



- For små og store mennesker

Ansvarlig for Solsida: Elin Fiskum. Illustrasjoner: Magna Barbøl

Rolige dager!

Jeg vil bare si at det anbefales å være sjefsredaktør. Her kommer stoffet seilende, jeg kan sitte på menighetsloftet og gjøre ingenting! Kjære venner der ute, forsøk å få et bein innafør i menighetsbladet, det er en glimrende arbeidsplass!

Selvfølgelig er det noe administrasjon som faller på meg. Men ellers bruker jeg mye tid på å tenke om dagen. Det kan jeg faktisk også anbefale, især om man – som jeg – har noe å tenke med. Det er sunt å ta det litt med ro. Unn deg det, denne sommeren. I hvert fall av og til!

Hjertelig hilsen
Herr Sjefsredaktør Asbjørn.



Kjære sjefsredaktør!

Dette er et reisebrev. Jeg har ikke reist så lang strekning, men jeg har reist langt i tid, - helt fra 2007 til 1930.....

Først besøkte jeg Blåveisen barnelag på Emaus, som hadde møte i svømmehallen på ungdomsskolen. Barn mellom 3 og 10 år koste seg i vannet, mange foreldre var også med. Vanligvis har barnelaget møtene sine på Emaus annenhver onsdag mellom kl. 17.30 og 19.00. Møtene inneholder som regel lek eller aktivitet som forming, matlaging eller spill. - Vi synger sammen og hører om Jesus, samler inn penger til misjonen og har loddtrekning. Av og til er det kosestund med noe å spise helt til slutt, forteller Grete Redse, som er hovedleder.

Barnelaget har eksistert i mange år. Før var det en forening for jenter som broderte duker og puter! Det er mange år siden.

Jeg reiste videre på besøk til Ragnhild Solvang, som bor i Kirkebygda. Hun vet mye om hvordan det var på Emaus for lenge siden. Hun gikk nemlig på søndagsskole der i 1930, og alle søsknene hennes gikk også der. Søndagsskolen var aldri i svømmehallen, for det fantes jo ingen svømmehall og ingen ungdomsskole heller da. På bildet ser du Ragnhild og resten av søndagsskolen på Emaus i 1930. Ragnhild forteller at de sang mye: "Gud vil jeg skal være et solskinnbarn" og "Våg å stå som Daniel" og mange andre sanger. Noen unge jenter spilte gitar: Lillemor (Solvang) og Signe (Adolfsen), husker hun.



Magna Barbøl spilte også, og hun var sjef for søndagsskolen. Når de voksne holdt andakt, viste de aldri fram bilder, unntatt når det kom besøk fra Søndagsskoleforbundet. Det var stas! Ragnhild kan ikke huske at de lekte noen gang på søndagsskolen, unntatt kanskje hvis det var stevne med mange søndagsskoler samlet.

Det var ikke kort med stjerner, fisker eller klistremerker, slikt kom seinere. Men en gang fikk søndagsskolebarna premier for oppmøte. Ragnhild hadde tre søstre som hun gikk på søndagsskolen sammen med. Storesøstra fikk et stort Jesus-bilde, Ragnhild fikk et som var mindre, neste søster fikk et som var enda mindre, - og lillesøstra på sju år som også gikk langt til fots for å komme på søndagsskolen, hun fikk ingenting! Det var ikke så bra. Men ellers likte barna søndagsskolen veldig godt. Det fantes ikke andre tilbud til barn, bortsett fra juletefester. Det var så fint å ha et sted å komme sammen. "Alle" gikk på søndagsskolen i 1930!

Bildet er tatt på Emaus, foran uthuset som er revet. Der var det utedo den gangen, for det var ikke do inne på bedehuset enda. Uthuset stod der hvor huska og sandkassa til barnehagen på Emaus står nå. Så ser du jo også at verken ungdomsskolen, barne- skolen eller de andre husene var



bygd enda, de ville stått i bakgrunnen på bildet. Ragnhild kan du se i første stående rekke, litt til høyre for midten. Hun har blondt hår med side-skill og spenne.

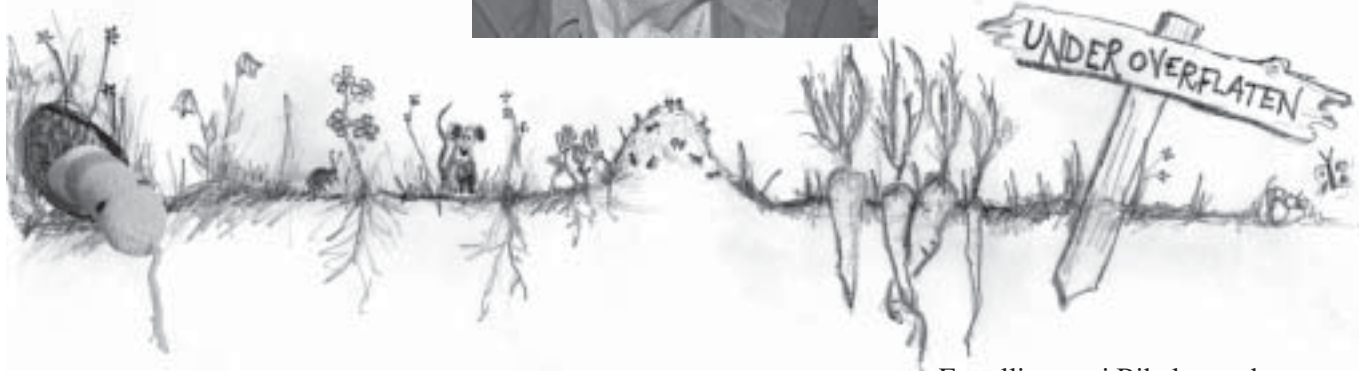
Noen forandringer skjer på 76 år!

Hilsen Elin.



Vil du på sommerleir?

Snakk litt med Elin Fiskum eller Ole Jørgen Andersen. De vet litt om hvor det er sommerleir. Telefonnumrene finner du på baksiden av bladet.



Noe binder oss sammen!

Etter å ha lest Elins reisebrev ser jeg at mye er forskjellig, før og nå. Søndagsskolen i 1930 sang andre sanger enn barnelaget i 2007. De lekte ikke på søndagsskolen eller hadde bilder når de snakket om Jesus. Likevel var de veldig mange i 1930.

Er det da ingenting som er likt? Har barnelag og kirke i dag noe til felles med tidligere, til og med da Enebakk kirke var ny? Har vi noe til felles med pinsedagen i Bibelen? Er det noe som binder oss sammen på tvers av alle tider?

Jeg har grublet på det, og funnet det ut, helt selv. Det som binder oss sammen, er fortellingen om Jesus.

Fortellingene i Bibelen er de samme, selv om alt annet kan forandre seg.



Vårens vakreste eventyr



27.-29.april reiste årets konfirmanter og ledere til Sjøglimt ved Ørje for å oppleve vårens vakreste eventyr. Konfirmantleir!

I rolige og landlige omgivelser opplevde vi fellesskap, trosvandring og undervisning. Aktiviteter, utfordringer og under-

holdning.

Felles måltider, konkurranser, gruppearbeid, sene kvelder med skumringsstunder, musikk og samtaler. Vi var heldige med været, så vi kunne være mye ute. Helgen ble avsluttet med gudstjeneste og grillfest før bussene kjørte oss tilbake til Enebakk.

For mange av ungdommene var dette årets høydepunkt i konfirmasjonsundervisningen.

Pilegrimen Rune og konfirmantene

Så var det altså mulig: Over 90 Enebakk-konfirmanter satt så stille at man kunne høre en knappenål falle. Rune Gjerdingen hadde sett frem til å fortelle sin historie til konfirmantene: Om soning og straff, tilgivelse og frihet. Om livet som fange og det frie livet som pilegrim.

Rune er egentlig en stille og rolig fyr, men en gang gikk det likevel riktig galt. Vi fikk ikke vite nøyaktig hva som skjedde, men det endte med at Rune slo. Hardt og brutalt! Det resulterte i at han ble buret inne, først ble det fire måneder på lukket avdeling, deretter fikk han en langt bedre tilværelse i åpen soning på Bastøy utenfor Horten. Med trening i å fungere sosialt i et slags mini-samfunn.

I fjor vår ble det tatt et spennende initiativ fra pilegrimsentusiaster i Vestfold: Et tilbud om pilegrimsvandring for Bastøy-fanger. Justisdepartementet tente på ideen og ga både sin godkjenning og penger til vandringen. Rune var blant de mange som ønsket å være med, men det var satt en begrensning på seks deltakere, pluss fangevokter. Rune forteller selv at han ba til Gud om at han skulle være blant de utvalgte, og det skjedde! Våren og sommeren ble brukt til trening, rundt og rundt på øya. Om morgenen 14. august ble de fraktet over til fastlandet og videre til Gamlebyen i Oslo. Her møtte de vandringslederen Eivind Luthen, som de allerede var blitt kjent med, og etter en meget spesiell startseremoni gikk turen nordover langs Strømsveien, gjennom Groruddalen og til Trondheim. Turen tok 29 dager, uten hviledager. Korteste etappe var på 10 km, den lengste var på 39!

Vandringen fikk stor oppmerksomhet i media, og noen kalte det en ferietur. Rune fnysjer over slik mangel på forståelse for hva det egentlig var snakk om. " Dette var slett ikke noen ferietur! En som er på ferie har et helt annet mål. Her var det snakk om mye annet: å finne seg selv og den indre



styrken, klare de fysiske anstrengelsene, tåle å leve tett på en gjeng med ulike individer dag og natt en hel måned. Også opplevelsene er annerledes, ikke minst nærheten til Guds skaperverk. Men det er selvsagt ikke nødvendig å være kriminell for å oppleve det."

Rune forteller om de gode møtene underveis, om folk som var stolte og glade over å møte de seks fangene, om barn som gjerne ville hilse på dem. Han forteller om vennlighet, gjestfrihet og spontanitet, kaker som ble bakt, måltider som ble ordnet i all hast, en spontant arrangert gudstjeneste i Eysteinkirken på Dovrefjell. Og han forteller selvsagt om hvordan det var å nå målet: Nidarosdomen. "Tenk at biskopen selv tok i mot oss, og han tok seg ekstra god tid. Hans imøtekommenhet, åpenhet og vennlighet var helt fantastisk". Foran Domen la Rune ned en stein ved foten av korset. Steinen, som han hadde båret i sekken alle de 64 milene, symboliserte hans livsbør – det han hadde å dra på av vonde ting. For Rune var soningen over den dagen han kom frem, og det å kunne legge børen fra seg ved korset var et synlig tegn på at han også hadde Guds tilgivelse.

Hva gjorde denne vandringen med Rune? Han fortalte om en ganske markert endring: "Før var jeg ovenpå, ville beherske alt og kjørte hardt på, helt til det gikk på trynet! Nå føler jeg en ydmykhet overfor alt og alle. Jeg ser klart at jeg har en stor oppgave: Fortelle til alle som vil høre hva denne vandringen har betydd for meg. Det å oppleve tillit fra folk til tross

for det gale jeg har gjort er helt fantastisk. Og jeg vil si til hver av dere så sterkt jeg bare kan: Tenk deg grundig om hvis du ønsker å gjøre noe galt! Ett sekund kan forandre livet ditt!"

Rune har mange planer videre. Mange vil høre hva han har å fortelle, og til sommeren legger han ut på en ny vandring fra Oslo til Nidaros. Han inviterte Enebakk-konfirmantene til å være med et stykke på veien, fra Eidsvoll til Hamar. Mange svarte spontant at de ville være med, så nå får vi se om våre ungdommer får noen av de samme opplevelsene som Rune hadde.

Hvis du vil vite mer om fangevandringen sist høst finner du nettdagboken på: www.pilegrim.no

ToBe

Fortsettelse fra side 1



Anne Marie Hovland Aschim og Nina Sofie Gystad

3 Skaffe folk vann, gi hjelp i forbindelse med naturkatastrofer, plante trær, og gi hjelp til folk som har gjennomgått lidelser som har påført dem traumer.



Martin Snellingen

1 Det har vi. Vi har lært mye, så vi er godt forberedt på å samle inn til fasteaksjonen.

2 Pengene skal brukes til ulike prosjekter i Kenya, Sudan, Guatemala, Nicaragua og Burma.

3 Vi skal hjelpe folk som er påført mye lidelser gjennom krig, naturkatastrofer og sult osv.

-rikke

Konfirmanter 2007

Enebakk kirke

19.05.2007 Kl. 13.00

Mariell Elisabeth Berg
Julie Bjørkli
Simon Bergskaug Echmann
Ingrid Opsal Halvorsen
Karianne Holm
Marie Bøhler Holst
Marita Elisabeth Sjøberg Kristiansen
Kristian Skytte Skaug Rasmussen
Adrian Bergseth Rasmussen
André Svarthol
Martine Westlie
Even Ødegård
Silje Marie Eriksen Øyen

20. 05.2007 kl 11.00

Siri Anne Aksnes
Tone Solvang Bekkelund
Vilde Karlstad Eide
Carina Furseth
Kamilla Hjortmo
Thomas Micael Jernberg
Ida Aspdahl Johannessen
Marianne Nilsen
Thomas Engum Paulsen
Anders Storstrøm Sand
Jon Anders Sveum
Marte Julie Sætra
Nadja Madushani Sørrelvmo
Christoffer Vestby Tveraaen

Reform av gudstjeneste- ordningen

Det arbeides for tiden med en reform av gudstjenesteordningen for Den norske kirke. Prosessen er satt i gang av Kirkerådet etter innspill fra Ungdommens kirkemøte.

Arbeidet er delt opp i fem arbeidsområder, med hvert sitt utvalg: Gudstjenestens inngang, utgang og forbønn, Ordet, Dåpen, Nattverden og Salmene. Prosessen fram mot endringsforslag/nye liturgier skal være åpen og erfaringsbasert. Det vil si at menigheters og enkeltpersoners innspill skal samles og vurderes. De som vil vite mer, kan gå inn på nettsidene til Den norske kirke (www.kirken.no) og videre til Gudstjenestereformen.

20.05.2007 Kl 13.00

Kaja Enger
Daniell Janås
Jon Sigurd Ødegaard Kubosch
Andreas Strømsborg Lund
Markus Wold Nygaard
Mats Vindedal Strand
Nils Jørgen Wattum
Camilla Aas

03.06.2007 kl 11.00

Elin Kristin Allum
Henrik Augestad
Knut Erling Storstrøm Bøhler
Solveig Svendsen Frank
Willy Fredrik Brodin Gabrielsen
Sebastian Harte
Jørgen Mikal Nilsen
Marte-Marie Syversen
Kristin Taraldsen
Thea Christine Thorshov

03.06.2007 kl 13.00

Catharina Gitlesen Engum
Karoline Pedersveen Holter
Andreas Hansen Lie
Ingrid Synnøve Stenberg Nielsen
Marius Wiker Nyquist
Michelle Gjøse Purser
Jøran Randem
Tommas Ulsletten
Didrik Uno Rudberg
Christopher Michael T. Jørgensen

Konfirmasjons- dager i 2008

Noen liker å planlegge på lang sikt. Derfor har vi allerede bestemt konfirmasjonsdager i 2008. Det er: Søndag 25. mai, lørdag 31. mai, søndag 1. juni. Alle tre dager gjelder for begge kirkene.

Mari kirke

19.05.2007 kl. 13.00

Henrik Granheim Brustad
Anna Elise Fiskå
Elise Bårli Frøysa
Renate Karina Miller Hagen
Heidi Johansen
Ida-Marie Killerud
Ida Marie Lillejordet
Andreas Opsahl
Thomas Rotås Randem
Sondre Nordbø Svendsen

20.05.2007 kl. 11.00

Silje Barlie
Robin Antonsen Berget
Ole-Johann Jensen
Kristoffer Nygård Rustad
Albertine Josephine Tharaldsen
Skovdahl
Charlotte Cornelia Tharaldsen
Skovdahl
Fredrik Mozart Aarvold

03.06.2007 kl. 11.00

Anne Marie Hovland Aschim
Henrik Bakke
Henrik Engen
Hans Jonathan Esperum Esbjug
Nora Lindheim Gisnås
Nina Sofie Gystad
Simen Johan Nordhagen
Marius Lybæk Ro
Daniel Lein Ungersness

03.06.2007 kl. 13.00

Fredrik Svarthol Bekkåsen
Magnus Wangen Borthen
Ida Alexandra Løland
Julie Aslaksby Rydje
Sandra Røkeness
Erlend Skaug
Marianne Skaar
Line Snellingen
Martin Snellingen
Jenny Marie Viggen

Mari menighetssenter kan leies

til minnesamvær, dåpsselskap,
konfirmasjoner og andre
private sammenkomster.
Ta kontakt på telefon 64 92 43 20

RØRLEGGERFIRMA
KJELGAARD AS 

1914 Ytre Enebaakk Telefon 64 92 46 39

 -fagkunnskap gir trygghet

 **Østenfjeldske Bygg
& Entreprenør AS** 

64 92 70 80 - 69 83 73 26

MATKARUSELLEN A/S
 AVD.ENEBAKK

Prestegårdsveien 1, 1912 Enebaakk
 Telefon 64 92 73 70 Telefaks 64 92 77 90
0900 - 2000 (0900-1800)

Teien Mathus
 Catering og selskapsmat
 Deres naturlige valg når noe skal markeres

Bryllup	Rundstykker
Konfirmasjon	Snitter
Dåp	Koldtbord
Jubileum	Trerettens middag
Begravelse	Gryteretter / lapskaus

TELEFON 63 83 23 03 - MOBIL 915 31 120
Fri levering i Enebaakk og Rælingen

Begravelsesbyrået
 Jan-Oddleiv Garder

Vi ønsker å gi den beste hjelp og veiledning
 Telefon 64 95 16 65
 Spydeberg - Hobøl - Enebaakk

BYGG- OG TØMMERMESTER
 **Per-Erik Østlie a.s**
 1914 YTRE ENEBAKK - TLF. 64 92 39 39

 -fagkunnskap gir trygghet.

**Enebaakk
Regnskapskontor AS**
 Autorisert regnskapsførerselskap

Over 30 års erfaring med regnskapsførsel - fakturering - lønn - årsoppgjør - selvangivelse med skatteberegning.

Adresse: Postboks 24, 1912 Enebaakk
 e-post: e-regnsk@online.no
 Telefon: 64 92 63 03 Telefaks 64 92 71 66



Tlf 64 91 49 00
 www.jolstad.no
 Ski • Kolbotn • Nesodden

 **Østlandske
Monumentservice**

**Gravsteiner – Inskripsjoner -
Omarbeiding**
 Utstilling vis å vis Østre Aker
 kirkegård
 Ulvenvn. 102, 0581 Oslo
 Tlf. 22 65 60 50 Fax. 22 65 60 31
www.gravstein.com

Du kan også annonsere i Menighetsbladet

 **OTTERBECK**

GRAN, OSLOVN. 731
 1914 YTRE ENEBAKK
 Tlf.: 64 92 38 90

 Tannlege
 MNTF
Stein Darre-Hanssen
 Flateby Senter - 1911 Flateby
 Telefon 64 92 87 39

 **BERG BIL** 
 UNIVERSALVERKSTED

Verksted - Dekk - Glass

Lillestrømavn.1540
 1911 FLATEBY
 Tlf. 64 92 94 49 - 930 85 185



Nytt fra kirkevergen:

Festeansvar og festeavgifter

Det er ofte ved mottak av regning for festeavgift at de fleste blir oppmerksomme på sitt festeansvar. På nyåret hvert år sender kirkevergen ut en regning med et tilhørende brev til festere som har graver hvor fredningstiden eller festetiden har utløpt.

En fester er ansvarlig for et gravsted, og et gravsted består av en til tre graver. Festeren har rett til å bestemme hvem som kan gravlegges i graven, sette opp gravminne og etablere et plantefelt. Enhver ansvarlig for frigrav eller fester av grav har rett og plikt til å sørge for stell av graven.

Alle rettigheter vedrørende dødsfall og gravlegging er beskrevet i gravferdsloven med forskrifter. Avdøde personer som ved dødsfallet hadde bopel i kommunen har rett til fri grav på kirkegård her. Det kan også gis tillatelse til at utensoknsboende kan gravlegges i kommunen, men da kreves det dekning av kostnadene ved gravferden og avgift som ved feste av grav.

Etter gravlegging er graven fredet i minimum 20 år (30 år på Enebakk kirkegård) og er i denne perioden fritatt for betaling. Vil man reservere grav ved siden av, må man betale festeavgift for denne.

Etter at frigravsperioden og fredningstiden er over, får den ansvarlige/festeren tilbud om å opprettholde graven, men da må det betales festeavgift. Hvis gravstedet består av flere graver,

må det betales festeavgift for hver grav, og disse kan ha ulik varighet, avhengig av året for gravlegging. Til nå har den utsendte regningen for festeavgift hatt en festetid på 20 år, med mulighet for å endre denne til fem eller 10 år. Festeavgiften for én grav i 20 år er i 2007 2.500 kroner.

Hvis du har spørsmål om festers ansvar, kan kirkevergen kontaktes på telefon 64 92 71 41 eller e-post: kirkeverge@enebakk-kirken.no

Fortsettelse fra side 5

Leder av diakoniutvalget

Berit visste lite om kirkens arbeid, men hadde ikke noe i mot å bli med.

- Jeg tok på meg oppgaven som leder av diakoniutvalget. Det var faste gjøremål som jeg tok over. Vi gjorde i stand til 50-årskonfirmasjonsfest, smurte smørbrød til eldres dag, besøkte de på Kopås. En gang i måneden var vi på Ødegårdstunet, nevner Berit.

Må ha troen med

Hun har ikke angret på at hun valgte å jobbe for Gud.

- Jeg har fått et veldig rikt liv, og har det godt. Det er ikke bare å si at man skal leve som en kristen, men man må ha troen med seg, tenker hun.

Berit har hatt troen med seg siden hun var liten, og hun siterer et vers fra Bibelen, fra Jesaja 41.10.

»- Vær ikke redde, for jeg er med deg, se deg ikke rådvill omkring, for jeg er din Gud! Jeg gjør deg sterk, og hjelper deg, ja, holder deg oppe med min frelserhånd.»

- Og det nytter, for han har lovet å være med oss, understreker Berit.

Frivillighetsentralen

Og det var arbeidet i menighetsrådet som førte Berit inn i hennes nåværende jobb.

- Jeg satt i menighetsrådet, da det ble tatt opp om vi skulle prøve å få til en Frivillighetsentral. Vi fikk med oss Flateby vel. Det var de to organisa-

sjonene som dro det i gang. Siden gikk det slag i slag, forteller Berit.

På den tiden gikk hun på attføring, men fikk lov av Aetat å jobbe som leder for Frivillighetsentralen.

- Nå jobber jeg heltid der. Her om dagen var jeg i Ytre og fikk vervet flere. Vi skal starte et datakurs i mai, det skal være for nybegynnere. Elever fra Drømtorp videregående skole på Ski skal være lærere. Vi har fått sju plasser.

Aktiv speider

Det er på tide å takke for oss, da Berit plutselig kommer på at hun var med på mer i barndommen.

- Jeg var med i KFUK-speideren i mange år. Da tok jeg 1.graden, og vi gikk først i 17.mai-toget bak musikken. Det var veldig stas, vi la ned krans på bautaen i Kirkebygda. Etterpå var det buss tilbake til Flateby. Vi gikk i tog ned Ødegårdsveien, og hadde fest på Haug gård.

Og i tillegg til tradisjonelle leker denne dagen, hadde de også en litt uvanlig lek.

- Vi bandt pølser på en snor. Så måtte vi hoppe opp å ta de med munnen, uten å bruke hendene, minnes Berit.

Kanskje et tips å ta med seg til årets 17. mai feiring?

100

Eyvind Skeie med salmekveld i Enebakk kirke

Dikteren Eyvind Skeie har laget en salmebok med 316 av sine egne salmer, med melodier til. Han skal i høst ut på en landsomfattende turne for å presentere en del av dette stoffet. Han kommer til Enebakk kirke torsdag 25. oktober kl. 20.00.

Enebakk er det eneste stedet han vil besøke i Borg bispedømme, utenom Askim. Skeie vil samarbeide med lokale kor, organister og solister. Nærmere omtale kommer i neste nummer, men sett av kvelden allerede nå!

Slekters gang

Døpte

Enebakk

Silje Børve
Thea Christiansen Engen
Jonas Gundersen
Hanna Aali Hornstuen
Oliver Tomasbråten Lund
Tobias Foss Halvorsen
Kine Furulund Nilsen
Linnea Rolander
Sarah Eidet
Robin Bergsvenkerud Freitag
Elise Simone Monsen

Mari

Leander Haulan
Daniel Madland
Mats Dal
Sebastian Onsøien Felder
Ingrid Haug
Tir Angelica Otterbeck-
Hansen
Hanna-Julie Østvang
Silje Aarseth
Ole-Fredrik Gystad Olsen
Henriette Beate Pötsch
Julia Flisen
Sander Gjevik

Konfirmant- jubileum

Ble du konfirmert i Enebakk eller Mari i 1957? I så fall er du hjertelig velkommen til 50-årsjubileum søndag 21. oktober! Vi starter med gudstjeneste i Enebakk kirke. Deretter blir det festmiddag på Emaus, med tid til oppfriskning av gamle minner. Vi vil sende brev med invitasjon til alle konfirmanter vi klarer å oppspore, men er du blant de aktuelle, er det viktig å sette av datoen allerede nå.

Ektevigde

Enebakk

Silje Ravnsborg Christiansen
og Øistein Engen

Mari

Elin Halsne
og Jostein Dragland

Kirkeofringer januar – april 2007

Enebakk kirke

6. januar	2079 kr til Kirke på Flateby
28. januar	3140 kr til Bibelselskapet
18. februar	1680 kr til Kirke på Flateby
4. mars	4320 kr til Barne- og ungdomsarbeider stillingen
18. mars	1801 kr til Menighetens arbeid
18. mars	6467 kr til Frivillighets-sentralen
8. april	3600 til Det norske Misjonsselskap
15. april	1760 kr til Menighetens arbeid

Mari kirke

14. januar	2610 kr til Kirke på Flateby
28. januar	1060 kr til Kirken SOS
4. februar	2642 kr til Menighetens hjelpeprosjekt i Egypt
25. februar	1580 kr til Menighetens arbeid
4. mars	1977 kr til Søndags-skoleforbundet
11. mars	1096 kr til Menighets-fakultetet
25. mars	2496 kr til Kirkens Nødhjelp
8. april	3930 kr til Menighetens hjelpeprosjekt i Egypt

Døde

Enebakk

Rita Anita Haug
Gerd Karly Nygård
Knut-Aage Fiedler
Gudrun Elisabeth Arnesen
Wilhelm Johan Killerud
Filip Waaler Johnsen

Mari

Ragnhild Braathe
Knut Frydenhaug
Jon Ungersness
Karen Helene Myrer
Johannes Gunerius Holt
Thea Sofie Holm Bårdholt

Gaver til menighetsbladet

Siden forrige nummer har vi mottatt 800,- til menighetsbladet. Vi takker:

Else Skaug, Ytre Enebakk
Mary Fristad, Askim
O. Løken, Ytre Enebakk
Anne og Rolf Lieungh, Flateby

Plankemarsj og sportsandakt

Plankemarsjen fra Kirkebygda til Rausjø går i år søndag 10. juni. I den forbindelse gjenoppstår en gammel tradisjon med sportsandakt ved Rausjø etter marsjen. Mikael Furulund spiller trekkspill, og Astrid Holtop leser dikt, i tillegg til at soknepresten deltar. Starttid for marsjen er fra kl. 09, og sportsandakten er kl. 13.00. Bli med på en dag for både kropp og sjel!

Eldres dag i Enebakk

Søndag 2. september arrangeres Eldres dag med gudstjeneste i Enebakk kirke, etterfulgt av kirkekaffe med noe program. Alle er velkommen, uten verken nedre eller øvre aldersgrense!

Gudstjenester i Enebakk

Mai

17. mai	1000 Enebakk	Familiegudstjeneste
	1000 Mari	Familiegudstjeneste
19. mai	1300 Enebakk	Konfirmasjon
	1300 Mari	Konfirmasjon
20. mai	1100 Enebakk	Konfirmasjon
	1100 Mari	Konfirmasjon
	1300 Enebakk	Konfirmasjon

1. pinsedag

27. mai	1100 Enebakk	Høytidsgudstjeneste
	1100 Mari	Høytidsgudstjeneste

2. pinsedag

28. mai	1200 Oscarsborg	Gudstjeneste
---------	-----------------	--------------

Juni

3. juni	1100 Enebakk	Konfirmasjon
	1100 Mari	Konfirmasjon
	1300 Enebakk	Konfirmasjon
	1300 Mari	Konfirmasjon
10. juni	1100 Mari	Sommeravslutning på menighetscenteret
	1300 Rausjø	Friluftsgudstjeneste
17. juni	1100 Mari/ Bråtendammen	Friluftsgudstjeneste
	1600 Sykehjemmet	Gudstjeneste
24. juni	1100 Enebakk	Gudstjeneste

Juli

1. juli	1100 Mari	Gudstjeneste
8. juli	1100 Stranden	Gudstjeneste
15. juli	1100 Mari	Gudstjeneste
22. juli	1100 Enebakk	Gudstjeneste
29. juli	1100 Bygdetunet	Olsokgudstjeneste

August

5. august	1100 Enebakk	Gudstjeneste
12. august	1100 Mari	Gudstjeneste
19. august	1100 Mari	Gudstjeneste
	1600 Sykehjemmet	Gudstjeneste
26. august	1100 Enebakk	Gudstjeneste

September

2. september	1100 Enebakk	Gudstjeneste	Eldres dag
	1100 Mari	Gudstjeneste	
9. september	1100 Stranden bedehus	Myldregudstjeneste	
16. september	1100 Enebakk	Gudstjeneste	
	1100 Mari m.senter	Søndagssamling	
	1600 Sykehjemmet	Gudstjeneste	
23. september	1100 Mari	Familiegudstjeneste	Høst- takke fest
30. september	1100 Enebakk	Familiegudstjeneste	Høst- takkefest

Det tas forbehold om endringer

Den norske kirke Enebakk kirkekontor

Adresse:

Ignaveien 4,
Postboks 14
1912 Enebakk
menighet@enebakk-kirken.no
www.enebakk-kirken.no

Kontortid:

mandag-torsdag 09.00-14.00

Telefon: 64 92 71 41

Telefaks: 64 92 72 13

Ansatte kan treffes etter avtale:

Sokneprest Lars Inge Magerøy
Privattelefon: 64 92 64 00
lim@enebakk-kirken.no

Kapellan Anette Cecilie Nylænder
menighet@enebakk-kirken.no

Kirkeverge Grete Dihle
kirkeverge@enebakk-kirken.no

Hovedorganist Håvard Oudenstad
Privattelefon: 64 92 70 72

Organist Øystein Stensen
oeyss@online.no
Privattelefon: 22 62 54 91

Menighetspedagog i Enebakk
menighet
Elin Fiskum
Telefon 64 92 71 41/916 18 586

Kateket i Mari menighet
Ole Jørgen Andersen
Telefon 64 92 49 01

Enebakk kirkelig fellesråd:
Leder Anne Stanger
Rugvn 2, 1912 Enebakk
Telefon: 64 92 64 32

Enebakk menighetsråd:
Leder Tormod Berger
Øvre Skaugv. 24, 1911 Flateby
Telefon: 64 92 84 82

Mari menighetsråd:
Leder Torgeir Onstad
Grevlingvn. 42 B, 1914 Ytre Enebakk
Telefon: 64 92 49 19

Redaktør i menighetsbladet:
Lars Inge Magerøy
Postboks 4, 1912 Enebakk
Telefon 64 92 71 41
lim@enebakk-kirken.no